

Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -

Wednesday, 04 September 2013 21:33 - Last Updated Wednesday, 04 September 2013 22:31

அவார்ட் என்ற பெயரில் 40,000 ரூபாய் பரிசும் ஒரு காமதனே விக் கிரஹமும் கொடுப்பார்கள், ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு மொழி என மூறவை வைத்து. இந்த வருடம் தமிழகக் ஒரு பெண் எழுத்தாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு தனக்குத் தரப்பட்டதுள்ளதாகவும், அதற்கு தான் தலமை ஏற்று இன்னும் இரண்டு பரே, ஒரு பெண்ணும் உள்ளடங்கிய குழு அமர்த்து தேர்வு செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் நீங்களும் சேர்ந்து எனக்கு தேர்வில் உதவ வேண்டும் என்று சொன்னார். சந்தோஷமாக இருந்தது. நிறைய பெண் எழுத்தாளர்களைப் படித்தோம். தேர்வும் செய்தோம். பரிசும் கௌரவமும் உமா மகேஸ் வரிக்குச் சேன்றது. அந்த பரிசுக்கு என்ன பெயர் என்பது மறந்துவிட்டது. பல வருஷங்களாகக் குழுமும் தில்லியில் இருந்த போது கதா பரிசுக்கு உமா மகேஸ் வரியைத் தேர்ந்ததும் எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்த ஒன்று. அது தனித்துச் செய்த தேர்வு. இது ஒரு குழுவோடு செய்த தேர்வு. அவ்வளவே. அதற்குப் பிறகு என்னையும் ஒரு "அறிஞனாக", இலக்கியம் பற்றித் தெரிந்தவனாக சூட்டிக் காட்ட யாரும் இருக்கவில்லை. குடத்தில் இட்ட விளக்கு என்று நான் எனக்குச் சொல்லி மனசை ஆற்றிக் கொள்ளலாம். தமிழில் தான் எல்லாத்துக்கும் சமாதானங்கள் வழிவகை சொல்ல சொல்வளம் இருக்கிறதே.

சரி. ஆனால், இது எப்படி நேர்ந்தது? 27.12.2012 அன்று நான் என்னை அழைத்துச் செல்ல அவர்கள் சொன்னபடி கார் வரம் என்று காத திருந்தனே. மாலையே 5.00, 5.30 என்று நேரம் சேன்றதே ஒழிய காரும் இல்லை. யாரிடமிருந்தும் ஏதும் செய்தியும் இல்லை. அழைப்புக் கடிதத்தில் கண்டிருந்த ரவிசுப் பிரமணியம் என்பவருக்கு டெலிபோன் செய்து கேட்டனே. வேறு யாரோ பதில் சொன்னார்கள். "சாரி. அது கான்ஸல் ஆகிவிட்டது. ஸ்ரீனிவாஸ்க்கு உடம்பு சரியில்லாமல் போய்விட்டது. அதற்காக எல்லோரும் அலாந்து கொண்டிருக்கிறோம். உங்கள்க்கு கடிதம் வரம்" என்று சொன்னார்கள்.

அதன் பிறகு சில வாரங்களோ மாதங்களோ கழித்து பங்களூர் பத்திரிகைகளில் ஸ்ரீனிவாஸை கௌரவிக் குழு விழாக்கள் ஒன்றிரண்டு நடந்ததாக செய்தி வந்தது. அதில் அமர்தவர விஷ்ணி இல்லை. பின்னர் சில நாட்கள் கழித்து பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸ் மறந்துவிட்ட (14.4.2013) செய்தியும் எல்லா பத்திரிகைகளிலும் வந்தது. என்னுடைய ஜாதகத்தின் பாதிப்பு ரொம்ப தபிரம் தாக்கும் வலுவும் கொண்டது போலும் என்று நினதை துக் கொண்டனே. பின்னர் எல்லாம் மறந்தும் விட்டது.

பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸ்க்கு விழா என்று பச்சி ஐந்து மாதங்கள்க்கு மலே ஆகிவிட்டது. இப்போது அவரே இல்லையென்றால், அவரை வைத்துச் செய்யப்படும் விழா, ஸ்ஹஸ்ர சந்திர தரிசனம் கொண்டாடப்படுவதற்கு என்ன அர்த்தம் இருக்கும்? இது பற்றி எந்த நினபையும் இல்லாது மூற்றிலும் மறந்து விட்டபோது, மமே மாதம் ஒரு நாள் வாசல் மணி அடிக் கவழக்கம் போல் கதவைத் திறந்தால் மன்னால் நினறவர் "நான் தான் ரவி சுப் பிரமணியம், அமர்தவர விஷ்ணி யிலிருந்து, பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸ் விஷயமாக வந்தனே" என்று சொல்லிக் கொண்டது. இந்த இடத்தையும், உங்களையும் தெரிந்து அறிமுகம் செய்துக் கொள்ளத் தான் வந்தனே. களேஸ் எல் ஸ்வாமி, அவரும் ரவி தான். அவர் வந்து

Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -

Wednesday, 04 September 2013 21:33 - Last Updated Wednesday, 04 September 2013 22:31

அழைப்பார்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சின்றவர் மறு நாள் கஃ எஸ் எல் ஸ்வாமி வந்தார் . அவர் தான் இந்த விழாவைக் குழுமம் பொறுப்பாளர் . சினிமா டரைக்டர் என்றும் பல படங்களையெய்யக் கியவர் என்றும் கண்ட சினிமா உலகில் தரிந்தவர் என்றும் சொன்னார்கள் . அவரிடம் நிஜமான ஒரு பெரிய மனித கம்பீரம் இருந்தது . நமஸ்காரம் என்றார் . மன்னிக்க வேண்டினார் . காலத்தைத் தொடர் வணங்கினார் . எல்லாம் எனக்குப் பழக கமில்லாததால் , சங்கடமாக இருந்தது . சகஜமாக மனம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை . அவர் மிகுந்த பண்பாளர் . சொன்னார் :

”பி.பிஸ்ரீ நிவாஸ் விழா நடத்த இருக்கிறோம் . அவர் இருந்த போது பெரிய அளவில் நடத்த இருந்தோம் . நம் துரதிர்ஷ்டம் அவர் மறைந்து விட்டார் . இருந்தாலும் விழாவும் கௌரவிப்பும் இருக்கும் . பெரிய அளவில் இல்லாவிட்டாலும் . முடிந்த அளவில் நடத்துவோம் . அது தான் தாமதமாகிவிட்டது . நடப்பது அதே பாலஸ் க்ரெண்ட்ஸில் தான் . 7.5.2013 அன்று . 4.00 மாலகை கார்டோ வரவணை . உங்களையெய்யக் குழுமம் சல்லல் . நடந்து விட்டதற்கு மிகவும் வருந்துகிறோம் . ஆனால் இதல்லாம் இப்படி நடக்கும் என்று யார் கண்டார்கள் .?” என்று சொன்னார் . அத்தோடு ஒரு அழைப்பிதழையும் கொடுத்தார் . 4.5.2013 அன்றைய ததீ தான் . கௌரவிக் க இருந்த மற்ற அனவரிடமும் போய் நரீலில் அழகைக் க வேண்டும் .

இப்படியல்லாம் கட்ட ஆச்சரியம் நிகழ்கிறது . எல்லாவற்றையும் விட அவர்களுக்கு பி.பிஸ்ரீ நிவாசிடம் இருந்த பிடிப்பும் ஈடுபாடும் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்ததைத் தந்தது . பி.பிஸ்ரீ நிவாஸ் என்ற பெயர் கட்டும் என மனதில் எழும் ஒரு பிம்பம் சின்னகைக்கு நான் வந்த புத்திலிருந்து பலமுறை நன்பர்களிடம் உடும்பிட ரவை-இன்னுக்கு போனதுண்டு . நன்பர்களிடம் தான் . அப்போதல்லாம் ஒரு மல்லையில் சுற்றியுள்ள மஜைகைகள் சில காலியாக இருக்க , ஸ்ரீ நிவாஸ் தனித்து ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார் . அவருக்கு என எப்போதும் காட்சி தரும் உடகை உண்டே . ஒரு மசைபர் மகாராஜா தலபை பாகை மாதிரி ஒன்று . கட்ட . பக்கத்தில் ஒரு தோள் பை நிறைய புத்தகங்களோ நோட்டோ காகிதங்களோ , என்னவோ . அவர் பாட்க்கு ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருப்பார் . யாரும் அவருடன் பசீயது கிடயாது . அவர் இருக்கும் மஜைகைக் குப்பக்கத்து மஜையில் கட்ட யாரும் சாப்பிட உட்கார்ந்து நான் பார்த்ததில்லை . ”ஒரு பெரிய மனிதர் , வயதானவர் ஏதோ மும் முரமாக சிந்தித்துக்கொண்டும் இடையில் எழுதிக் கொண்டும் இருக்கிறார் . அவரையாரும் தநாந்திரவா சய்யக் கட்டாது , தனித்திருக்க விடவோம் ,” என்ற நாகரீ கம் கட்ட இங்கு பாரக்கக் கிடகைக் கிறதே என்று நான் வியந்து போவணை . அந்த மனிதருக்குத் தான் , இப்போது , பத்து வருடங்கள் கழித்து ஒரு பெரும் பாராட்டு விழா கண்ட ரசிகர்களால் பங்களரீல் நடத்த ஏற்பாடு நடக்கிறது . அவர் மற்ற மொழிகளும் தன்பாடல்கள் மல்லம் பங்களித்து இருக்கிறார் , ஒரு பெரும் ரசிகர் கட்டத்த இரண்டு தலமைறைகைகைப் பெற்றிருக்கிறார் . நமக்கு இருக்கும் தமிழ்ப் பற்றுப்போல் சொல்லளவில் வெற்றுப் பெருமை அளவில் இல்லாது வெகு தீ விரமாக வெறி என்று சொல்லக் கட்டிய அளவில் பொது வாழ்வில் காட்டிக் கொள்ளும் கண்ட மக்களிடயைப் பெரும் ரசிகர் கட்டத்ததை பெற்றிருப்பது எனக்கு வியப்பாகவே இருந்துள்ளது .

இவ்வளவுக்கும் அவர் ஆந்திராவில் காக்கிநாடாவில் பிறந்தவர். மூதலில் அவர் பாடியது ஹிந்தி படத்தில் 1952-ல் கீ தாதத்தோடு. தமிழ், தலுங்கு என்று பல மொழிகளில் நிறைய பாடி பின்னணிப் பாடகராக பரே பற்றிருந்தாலும், 1956-ல் ராஜ்குமாருக்கு குரல் கொடுத்தவர். நிறைய சினிமா ஹீ ரோக களங்கு அவர் குரல் கொடுத்திருந்தாலும், தமிழில் ஜெமினி கணசேன், கன்னடத்தில் விஷ்ணுவர்தன், கல்யாண்குமார் போன்றோருக்கும் பாடியிருந்தாலும், கன்னட சினிமாவின் நிரந்தர சபைப் பர்ஸ்டாரான ராஜ்குமாரே, “நான் வறும் சரீ ரம் தான். என சாரீ ரம் பி.பி.ஸ்ரீ னிவாஸ் தான்” என்று மனம் திறந்து சொல்லும் அளவுக்கு ஈடு இணையற்ற ஒரு பாராட்டைப் பெறும் புகழ் பெற்றிருந்தவர். லதா மங்கேஷ்கர், பாணுமதி, பி.சுசீ லா, ஜானகி, எல் ஆர் ஈஸ்வரி என்று ஒரு பெரிய அணிவகுப்பு அவருடன் பாடிய பாட்கிகள். எனக்கு அவர் பாடிய கண்ணதாசனின் பாடல் “காலங்களில் அவள் வசந்தம்” தான் என காதுகளில் பி. பி ஸ்ரீ னிவாஸ் பெயர் சொன்னதும் ரீ ந்கரிக் கும். இவ்வளவு பெரிய ரசிகர் கட்டம், இவ்வளவு பெருமமை, இவ்வளவு நீ ண்ட கால பின்பாட்டு வாழ்வு அவர் காலத்தில் வறே யாராக காவது கிட்டியுள்ளதா என்பது தெரியவில்லை. அவர் தான் உட்ப்பிட் ரவை இன்னில் இதோ தனித்து ஒரு ஜோல் னாப் பை நிறைய காகிதங்களதை திணித்துக் கொண்ட உட்காரந்திருக்கிறார், யார் பற்றியும் அவருக்கு சிந்தனை இல்லாது, சூற்றி இருக்கும் யாருக்கும் அவர் பற்றிய சிந்தனை இல்லாது கட் அவுட்களதே தம் பெருமையைச் சொல்வதாக மதம் கொண்ட ஒரு கடதைத் தர கலாசாரம் வளர்த்துள்ள தமிழ் நாட்டில்.

பிறந்தது காக்கிநாடாவில். பாட ஆரம்பித்தது ஹிந்தியில். பாடியது எல்லா மொழிகளிலும், கன்னடத்தில் அதிகம் பாடியது என்றாலும். வாழ்வதோ, சின்னையில், சதைப்பட்டையா, சி.ஐ.பி. காலனியிலா? மற்ற எல்லோரையும் விட கொண்டாடப்படுவது கன்னடப் பித்து கொண்ட கன்னடியர்களால். இது என்ன இப்படி? என்ற வியப்பதைத் தவிர வறே ஏதும் தோன்றவில்லை.

இம்முறை சொன்னது போல் கார் வந்தது. தோள் கொடுக்க என்பதை கண்கேயையும் அழைத்துக் கொண்டே. பாலஸ் மதைனத்தில் உள்ளே நுழைந்தால் ஒரு பெரிய கொட்டகை திறந்த மதைனத்தில் எழுப்பப் பட்டிருந்தது. வழக்கமாக அங்கு இருக்கும் தாற் காலிக் கடகைகளை அகற்றி எழுப்பப்பட்ட கொட்டகை என்றார்கள். மடேயும் மிகப் பெரியது. மடே மூழ்தும் வாத தியங்கள் அடதைத் திருந்தன. பி.பி.ஸ்ரீ னிவாஸின் உருவம் பிரம்மாண்டமாக மடேகைக்குப் பின் இருந்த திரையில். பி.பி. ஸ்ரீ னிவாஸின் உருவம் மிக பெரிய அளவில் தீ ட்டப் பட்டிருந்தது.

இடையில் அவசரத்துக்கு வெளியே போய் வர நேரிட்டால் என்ன செய்வது என்று அரங்கத்தின் மூதல் வரிசை இருக்கைகளின் வலது கோடியைத் தீ ந்து அமர்ந்தோம் நானும் கண்கேயும். மூதல் வரிசையின் நடு இருக்கைகளில் கௌரவிக் கப்பட இருந்த பல பிரமுகர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். நான் என இருக்கையில் அமர்ந்ததும் ரவி என்ன அணுகி “வாருங்கள், வெங்கட் சூப்பயாவும் மற்றவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை உங்கள்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன்” என்று

Written by - வங்ககட சாமிநாதன் -

Wednesday, 04 September 2013 21:33 - Last Updated Wednesday, 04 September 2013 22:31

அழைத்துச் சின்றார். வங்ககட சூப்பயை 100 வயது நிரம்பியவர் என்றார்கள். கன்னட நிகண்டு ஒன்று அவரது மகத்தான காரியம் என்று சொன்னார்கள்.

அனகேமாக இவர் தான் வங்ககடசூப்பயைவோ என்னவோ) ம.ச. க்ரிஷ்ணமபிரத்தி, ஹிந்தி நாவலாசிரியர், டாக்டர் க.பி. பாண்டூரங்கி என்னும் ஒரு சமஸ்க்ரித பண்டிதர், வி.கே. ரங்காராவ் என்னும் சங்கீத விற்பன்னர் ஹஸ்ரத் நயீம் இக்பால் என்னும் ஹிந்தி, உரது எழுத்தாளர், பரோசிரியர் சஷேகிரி ராவ் என்னும் ஆங்கில நாவலாசிரியர், ஹோ. ஸ்ரீனிவாஸய்யா என்னும் காந்தியானாவில் அறிஞர். கானகலாபிஷண் டாக்டர் ஆர். க.பத்மனாபா என்னும் இன்னொரு சங்கீத விற்பன்னர், இப்படி ஒரு பன்னிரண்டு பரே என்னயும் சரேத்து களரவிக் கப்படுவோராக இருந்தனர். பின்னர் சற்று நேரம் கழித்து (கலஞர சஹர்களில், கன்னடத்து பங் கிளி) சரஜோஜா தவேியும், உடன் வந்தவர் ஜயெந்தி என்று சொன்னார்கள், அவரோடு வந்து காலியாக இருந்த என பக்கத்து இருக்கைகளில் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் வந்ததும் ரசிகர், ரசிக்கைகள் கிட்டம் அவரைச் சூற்றியும் வரிசையில் நின்று அவரை தரிசித்து குசலம் விசாரிக்கத் தொடங்கினர். பிறகு அவர்களையெல்லாம் விரட்ட வேண்டி வந்தது. தரிசனத்துக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?.

கிட்டத் தட்ட ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு, ஒரு பரீய பின்னணி பாடகர் நக்ஷத்திரக் கிட்டம் வந்தது. அவர்களையெல்லாம் வரவற்று அழைத்து வந்தார்.. ஜஸூதாஸ், எஸ்பி பாலசூப்பிரமணியம், வாணி ஜயெராம், இன்னும் எத்தனையோ பரே எனக்கு தரீயாத பரேகள். எல்லோரும் மடேயின் கீழே பி.பி. ஸ்ரீனிவாஸின் படத்திற்கு மாலைய அணிவித்து மரியாதை செய்தனர். நானும் கணஷேகும் அங்கு இருந்தது இரண்டரை அல்லது மூன்று மணி நேரம் இருக்கும். மடே மழும் வாதியங்கள் பரீய ஆர்க்கஸ்ட்ரா ஸ்ரீனிவாஸ் பாடிய பாட்டுக்கள் தொடர்ந்து பாடப்பட்டன. பி.பி. ஸ்ரீனிவாஸின் பதிவு செய்யப்பட்ட கன்னட பசேசும் பாட்டும் இடையில் ஒலித்தன. வி எஸ் எல் ஸ்வாமி என்றும் ரவி என்றும் அறியப்பட்டவர் தான் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நடத்தினார். வகை அழகாக கன்னடத்தில் பசேினார்.

மிக உற்சாகத்துடனும் பரூமித்தத்துடனும் அவர் ஸ்ரீனிவாஸ் தொடங்கி அவருடைய அங்கு பாடப்பட்ட ஒவ்வொரு பாட்டைப் பற்றியும், அங்கு வந்திருந்த ஒவ்வொருவர் பற்றியும் பசேயுது சந்தோஷமாக இருந்தது. அவர் உணர்ந்த பரூமிதம் தான் அவர் வார்த்தைகளில் இருந்ததே தவிர வற்று அலங்காரங்கள் அல்ல. ஜஸூதாஸ், வாணி ஜயெராம், பாலசூப்பிரமணியம் இன்னும் மற்றவர்கள் இடையிடீடு இடையிடீடு அடிக் கடி வந்து பாடினார்கள். ஒரு சில பாட்டுக்களுக்குப் பிறகு, களரவிக் கப்படு இருந்தவர்கள் மடேகை அழைத்து வரப்பட்ட நக்ஷத்திர பாடகர்கள், சரஜோஜா தவேி, ஜயெந்தி, ரவி உட்பட எல்லோரும் பூடசைபுழ ஒவ்வொருவரும் களரவிக் கப்படுபவரையெல்லாம் தோட்டு வணங்கி, சாலையையோ, மாலையையோ, பணமுடிப்போ, ஷீல்டோ கடுத்துனர்.

